

Andakt till

ROMARBREVET

KAPITEL 2

Hårda & mjuka hjärtan

Hela kapitlet börjar med en retorisk fälla efter kapitel 1. Alla som läser slutet på kapitel 1 tänker: Jag visste väl det att Gud inte fixar såna där syndare. Också placerar vi oss själva högre: Jag är i alla fall inte som han, jag är i alla fall inte som hon. Också kommer vers 1 i kapitel 2. Bang: Du är likadan du också. Det finns inget försvar för dig som dömer.

På vilken grund gör vi moraliska uttalanden? Paulus vänder sig inte mot att människor sätter upp höga ideal och kämpar för dem. Han kritiserar oskicket att klandra andras fel och brister samtidigt som man själv praktiserar det. Det vi kanske skulle kalla hyckleri. Hycklare med hårda hjärtan.

Ett känt problem från psykologin. Vi projicerar sidor i vår egen karaktär - sånt som vi inte vill kännas vid - på andra personer och kritiserar dem. Det kan hända mellan förälder och barn till exempel. Bakom Paulus resonemang finns ett antagande om att den som är kristen öppnar sitt inre för Andens sökarljus att de mörka delarna av hans eller hennes inre blir upplysta och genomlysta av Guds godhet. Det är förutsättningen för att vi med mjuka hjärtan ska kunna jobba med normer och beteenden hos andra i vår närhet.

I kap 2 vänder sig nu Paulus sakta men tydligt till judarna, 2:1: "Därför finns det inget försvar för dig som dömer, vem du än är. Ty med din dom över andra dömer du dig själv, eftersom du handlar likadant som den du dömer." Tanken är klar och tydlig: Om du dömer någon som gör detsamma som du så dömer du också dig själv. Det hjälper inte med att säga: - Vi är judar, vi har Guds ord, vi är ett utvalt folk, om man ändå syndar på samma sätt som dessa hedningar. Etnisk härkomst eller titlar ger inget företräde. Och Paulus lägger till, 2:11: "Gud gör inte skillnad på människor." En del har lagen, men bryter mot den ändå, fortsätter han. Så finns det de som inte har den, men de följer sitt samvete och lever närmare Guds vilja än den som har en skriven lag.

Har du inte funderat över det någon gång? Varför finns det kristna som har Gud ord och som lyssnat till tusen predikningar, men som ändå är elaka? Ekar inte Paulus ord i varje sådan upplevelse, 2:23-24: "Du är stolt över lagen men vanärar Gud genom att överträda den, ty som det står skrivet: För er skall smädas Guds namn bland hedningarna." Och så finns det människor som aldrig sätter sina fötter i en kyrka, men som ändå är goda, empatiska och varma. En skrift är till ingen nytta om den inte också levs ut, menar Paulus.

Be att vi får leva med mjuka hjärtan!

*"Gud gör inte
skillnad på
människor."*

ROM 2:11

